

דף ד.

יר"ד סימן שמבר סעיף א'

עין משפט א.ב.

א. מי שהכין כל צרכי חופה שאפה ובישל ומזג יינו ומת אביו של חתן או אמה של כליה^ט, והוא במקום שאין מצוי למכור כל הכנויות, ואם תדחה החופה יפסיד מה שהכין והכללה תפסיד תמרוקיה וקייםותיה שהכינה, מכנייסין המת לחדר אחד ואת החתן והכללה לחופה ובועל בעילת מצוה ופורש. וכיון שהלה עליו החופה הוילן כרגל ונוהג שבעתימי המשתה^י ואח"כ נוהג שבעתימי אבילות.

ב. בכלל זו ימי המשתה נוהג בהם דברים שבצינוע ואסור בתשmiss^ב, וע"כ בכלל זו ימי המשתה וזה ימי אבילות הוא ישן בין האנשים והיא בין הנשים^ל.

הגה: י"א דאסורה להתייחד עמו ביום כמו בלילה, וא"צ שתי שמירות אלא הוא בין האנשים או היא בין הנשים.

ואם אינם ישנים בחדר אחד א"צ שימור כלל.

הגה: ויל"א דבלילה צריך שתי שמירות, אבל ביום מותר להתייחד עמה.

ט. דאו אין מי שיטפל בהם פעם נוספת, לא כן אמו של חתן ואביה של הכללה. י. ואפי' למ"ד אבילות يوم ראשון מן התורה הטעם שנוהג שבעתימי המשתה בתחילת משום שביב"ד יכולם לעקור דבר מן התורה בשב ולא תעשה. ולפ"ז אינו ראוי שיתעסק בדברים של שמחה כל היום הראשון דזה בקום ועשה, וסימן הש"ץ לדידין שיום הראשון ג"כ מדורבן מותר לו ג"כ להתעסק בדברים של שמחה. ש"ץ ס"ק ד.

כ. אבל במזיגת הocus והצעת המטה מותר. ש"ך ס"ק ה.

ל. אף שאבל אחר מותר להתייחד, כאן באשה חדשה קילא ליה, שהרי מת לו מת קודם שחלו זו ימי המשתה והתיירו לו חכמים לעשות חופה לפני קבורת המת. ש"ך ס"ק ו. וכתב הב"ח דדווקא בכתולה עדיין, אבל בבעולה שפורש ממנה משום נדה א"צ שהוא יהיה בין האנשים והיא בין הנשים. ש"ך ס"ק ז.

את הספרים של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמתיהם של גdots ישראלי,
ניתן להציג בהוצאת "כתרים" בטלפון 0584150477 או 02-5712225

והמנהג ליקח קטן^ט אצל החתן וקטנה אצל הכללה, ואין מתייחדין ביום
בלי קטן או קטנה.

א. ג. חתן זה או הכללה בכה"ג אינם מונים שלושים يوم אלא מז' ימי
אבלות ואילך, וכל שבעת ימי החופה מותר בגיהוץ ותספורת.^ט

א. ד. אם אין להם הפסד שיכולים למכור מה שהכינו, אם מטה אמו של
החתן או אביה של הכללה, שנשאר מי שיוכין לחתן או לכלה צורכי
חופה לפחות אחת בזה לא התירו לדוחות האבלות אלא קובר אותו מיד,
ונוהג ז' ימי אבלות ואח"כ מכניםין החתן והכללה לחופה מיד ונוהג
שבעתה ימי המשתה.

יוז"ד סימן שפג מעיף ב

ב. ב. כניסה לחופה וקיים המצווה והתחילו ימי המשתה שלו ואח"כ מת לו
מת, מותר לו להתייחד עם כלתו^ט כמו באשת איש.

עין משפט ג. יוז"ד סימן שפג מעיף ו

ג. ג. אשה אבלה אסור לכחול ולהתאפר ביום אבלה שאלו אסורים כמו
רחליצה^ט.

ה. שיוודע טעם ביאה וקטנה דשאינה מוסרת עצמה לביאה, כמבואר באבן העזר סי' כ"ב.
ש"ך ס"ק ט'.

ג. והב"ח כתב לאסור בגיהוץ ותספורת דאיינו מפורסם שעשויה משום אבלות, והוי דברים
שבענעו דאסורים, אבל הש"ך השיג עליו וכותב דהפריז על המדה לחולוק על דברי
הרמב"ן והטזור ע"פ סברא בעלמא.

ט. ו록 במת אביו של החתן או אמה של הכללה, שמכניםין המת לחדר ואת החתן והכללה
לחופה ובועל בעילת מצוה ופורש בזה אסור להם גם להתייחד כל י"ד يوم, אלא הוא
ישן בין האנשים והיא בין הנשים, וכך משום שהקילו בו יבואו לזלزل ע"כ החמירו בו
יותר. ש"ך ס"ק ג'.

ט. מיהו זה חמור מרחליצה שזה אסור אחר ז' ימי אבלות אם לא שהיא אשת איש ורחליצה
מדינה מותר אחר ז' ימי אבלות. ש"ך ס"ק ד'.

את הספרים של הרב מ. אלחדר שטייט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמתיהם של גdots ישראלי,
ניתן להציג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477

ואשת איש אינה אסורה בזיה אחר שבעה כדי שלא תתגנה על בעלה.
בוגרת שעומדת להנשא מותרת בכיהול ופירוק אפיי בתוך שבעה.

יר"ד סימן שחטט סעיף ב

עין משפט ד.

ב. ה. הקובר מתו ברgel בחול המועד נהוג דין אניתות כל זמן שלא נקבע,
ולאחר שנקבע נהוג דברים שבצינועא.
שמיני עצרת אינו מבטל השבעה ^כ.

ו. בחו"ל שעורשים שני ימים טובים מונה השבעה מיום טוב שני
האחרון כיוון שמדוברם הוא עולה מהמןין, ומונה מאחריו ששה ימים
 בלבד.

אה"ע סימן כב סעיף א

עין משפט ה.ו.

א. אסור להתייחד ^צ עם ערוה בין זקנה בין ילדה, חוות ^קمام עם בנה,
واب עם בתו, ובבעל עם אשתו ^ר בזמן שאינה טהורה.

יר"ד סימן שפג סעיף ב

עין לעיל עין משפט א.ב.

פ. מימרא דרבינו במ"ק דף כ"ד ע"ב. ואין שמיני עצרת עולה אלא ליום אחדeskabro
ברgel, שדוקא eskabro קודם חג הסוכות גם שמיני עצרת עולה לזה ימים משא"כ הכא.

צ. קידושין ע"א ע"ב ודף פ' ע"ב סנהדרין כ"א.

ק. ובגמ' אמר רב אשי באלו התירו אפיי לדור בקביעות, ועם אחותו מותר יהוד ארעי
והמחמיר תע"ב. כ"כ בח"מ.

ר. ובלבך שבא עליה פעמי אחת.

דף ד:

יען משפט א. י"ד פימן קצה סעיף י

ו. יא. כל המלאכות שהאהשה עושה לבעל, נדה עושה לבעל חזץ ממזיגת הocus שאסורה למוג לו הocus בפניו ולהניחו לפניו על השולחן, אלא אם תעשה שום היכר כגון שתניחנו ביד שמאל או תניחנו על היכר או המטה אפי' ביד ימין.

יען משפט ב. י"ד פימן שפג סעיף א

א. האבל אסור בתשミש, אבל בשאר קורבה מותרת, אפי' במזיגת הocus והצעת המטה בין באבילות שלו בין באבילות שלה. ומותרת לאכול עמו ולישון עמו הוא בגדיו והיא בגידה, מיהו יש להחמיר שלא ישן עמה במיטה כלל.

יען משפט ג. י"ד פימן שעדר סעיף ו

ג. כל מי שמתאבל עליו מתאבל גם עמו אם מת לו מת, ודוקא בעודו בפניו אבל שלא בפניו א"צ לנוהג באבילות, חזץ מאשתו שאע"פ שמתאבל עליה אינו מתאבל עמה אלא על אביה או אמה ממשום כבוד חמיו וחמותו, אבל על אביה ואחותה או בנה או בתה מאיש אחר אינו מתאבל עמה גם בפניהם.

וכן האשה אינה מתאבלת עם בעל רק אם מתו חמיה או חמותה אבל

ש. המילה "בפניו" זו תוספת הרם"א, והב"ח כתוב דעתו ג' שהמזיגה שלו בפניו אם הניחה על השולחן בפניו אסור, וא"צ לומר כשהוא יודע שהיא שמזהה, וכיון שהניחה לפניו חשיב כמזיגה בפניו, וכותב הש"ך שאין דבריו מוכרים, וכל האיסור של מזיגה רק בין שהוא דבר המרגיל לעורוה, אבל שאר משקין אין בזזה איסור כהנתה הב"י בדברי הרשב"א, אבל הב"ח והש"ך בס"ק י"ג החמירו גם בשאר משקין לבני אשכנז.

ולהביא קערה המיוחדת לבעל אסור, דאף בהושטה בלבד אסור כשאין בו شيء.

ת. טור בשם הראב"ד מבריריתא בכתובות ג' ע"ב.

א. של המתאבל ומשום כבודו.

על שאר קרוביו אינה מתאבלת עמו.

הגה: והיום נהגו שלא להתאבל כלל עם המתאבלים שנגנו למחול ולהקל באבילות, וכל מהමיר אינו אלא מן המתמיים.

הגה: מי שroxצה להתאבל על מי שאינו צריך או לבוש שחורים אין מוחין בידו^ב.

יוז'ד סימן שפא סעיף ו
עין לעיל דף ד. עין משפט ג.

עין משפט ה. אה"ע סימן סדר סעיף ג

ג. י"א דין נושאין נשים לא בע"ש ולא ביום א', גזירה שמא יבוא לידי חילול שבת בהכנת הסעודה, ויש מתירין, וכן פשט המנהג.

ג. ב. מנהג חכמים שהנושא בעולה ישאה בחמשי כדי שייהה שמה עמה ג' ימים חמישי, שישי, ושבת, ויוצא למלאתו ביום א'.

הגה: ג. נהגו שלא לישא אשה אלא בתחילת החודש בעוד שהלבנה במלואה^ג.

ג. כ"כ הרא"ש בכלל כ'.

ג. עין בפ"ת ס"ק ה' וס"ק ו'. ודקדק הרמ"א לכתוב בלשונו נהגו אבל לא כתוב וכן נהוגין.

את הספרים של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעותרים בהסכמתיהם של גדולי ישראל,
ניתן להציג בהוצאת "כתרים" בטלפון 0584150477 או 02-5712225